

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Spraw Zagranicznych

2013/2057(INL)

28.10.2013

OPINIA

Komisji Spraw Zagranicznych

dla Komisji Rozwoju

w sprawie koordynacji działalności darczyńców UE w zakresie pomocy
rozwojowej
(2013/2057(INL))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jean-Jacob Bicep

(Inicjatywa – art. 42 Regulaminu)

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Rozwoju, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zauważa, że chociaż społeczność międzynarodowa przez ostatnie dziesięć lat domagała się wprowadzenia koordynacji działalności darczyńców UE, to według przeprowadzonej w 2011 r. analizy monitorowania deklaracji paryskiej osiągnięto w tej dziedzinie niewielki postęp; z zadowoleniem przyjmuje możliwość przeglądu istniejących mechanizmów w celu dalszego zwiększenia wewnątrzunijnej koordynacji, tak aby osiągnąć lepsze wyniki w obszarze rozwoju i większe korzyści ekonomiczne; podkreśla w tym kontekście konieczność wprowadzenia mechanizmu koordynacji w celu podziału pracy między poszczególne kraje oraz w celu lepszej koordynacji interwencji w poszczególnych krajach na szczeblu UE; podkreśla, że należy zintensyfikować obecne wysiłki na rzecz wdrożenia wspólnego planowania pomocy UE i państw członkowskich, co pozwoli ograniczyć rozdrobnienie i zwiększyć wpływ tej pomocy oraz zapewni większą widoczność europejskiej pomocy rozwojowej;
2. zauważa jednak, że lepsza koordynacja jest również potrzebna w obrębie społeczności międzynarodowej, a – co ważniejsze – w odniesieniu do podmiotów lokalnych, zwłaszcza rządów lokalnych, parlamentów krajowych, społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych; przypomina, że milenijny cel rozwoju nr 8 – „Stworzyć globalne partnerskie porozumienie na rzecz rozwoju” – zachęca do powszechnego udziału i ścisłej współpracy wszystkich podmiotów działających w dziedzinie rozwoju;
3. zachęca do lepszej koordynacji działań z podmiotami międzynarodowymi za pośrednictwem forów międzynarodowych, takich jak Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju i Grupa Robocza ds. Skuteczności Pomocy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju; podkreśla, że dzięki łączeniu zasobów udostępnianych przez państwa-darczyńców wielostronne organizacje na rzecz rozwoju mają możliwość zwiększenia skuteczności pomocy i maksymalizacji wydajności; zauważa, że dzięki wykorzystaniu zasobów udostępnionych przez organizacje międzynarodowe darczyńcy mogą także wymieniać się informacjami o działaniach na rzecz rozwoju, co skutkuje większą przejrzystością i rozliczalnością; uznaje jednak, że UE musi usprawnić koordynację z państwami członkowskimi, aby zwiększyć swój wpływ oraz skuteczniej propagować swe pomysły i propozycje na forach i w organizacjach międzynarodowych;
4. podkreśla wagę przekazywania krajom rozwijającym się odpowiedzialności za proces rozwoju poprzez umożliwianie im podejmowania decyzji w sprawie pakietów reform i strategii najlepiej dopasowanych do ich potrzeb; podkreśla wagę wspierania rozwoju zdolności tych krajów, tak aby mogły one nabywać takie kompetencje, zdobywać taką wiedzę i budować takie instytucje, które są niezbędne do skutecznego zarządzania własnym rozwojem; podkreśla znaczenie wolnego handlu, gospodarki rynkowej i przedsiębiorczości dla samodzielnego zwalczania przez te kraje ubóstwa, co pozwoli na zapewnienie zrównoważonego rozwoju gospodarczego i ograniczenie ich zależności od pomocy; podkreśla również wagę propagowania i podtrzymywania zasad dobrego zarządzania, podkreśla ponadto, że ważne jest, by rządy państw-odbiorców pomocy walczyły z korupcją i budowały swoją infrastrukturę fiskalną, tak aby mogły zapewnić

sobie dochody z podatków, a także przeciwdziałać unikaniu opodatkowania i nielegalnemu odpływowi kapitału; zwraca również uwagę na znaczenie wspierania podmiotów lokalnych, takich jak organizacje prywatne i organizacje pozarządowe społeczeństwa obywatelskiego, a także większej współpracy z nimi, gdyż to one, ze względu na bliskość, mogą lepiej identyfikować potrzeby w zakresie rozwoju i przyczyniać się do procesu rozwoju poszczególnych krajów; podkreśla, że partnerstwa publiczno-prywatne mogą w wielu przypadkach przyczyniać się do zwiększenia wydajności i lepszego skoordynowania pomocy;

5. jest zdania, że delegatury UE w państwach trzecich powinny wziąć większą odpowiedzialność za koordynację współpracy na rzecz rozwoju pochodzącej z UE i państw członkowskich UE z państwami-odbiorcami pomocy, jak również z innymi międzynarodowymi darczyńcami;
6. podkreśla rosnącą rolę nietradycyjnych darczyńców, a także inwestycji sektora prywatnego oraz przepływów pieniężnych o charakterze charytatywnym do krajów rozwijających się, co stawia nowe wyzwania związane z koordynacją; jest zdania, że w obrębie nowych ram koordynacji działalności darczyńców UE w zakresie pomocy rozwojowej należy także zbadać możliwości zintegrowania tych aspektów, w oparciu o zobowiązania podjęte na mocy Partnerstwa z Pusan w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	24.10.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 53 -: 4 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Bastiaan Belder, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Susy De Martini, Mark Demesmaeker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Willy Meyer, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Mirosław Piotrowski, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Sophocles Sophocleous, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Nikola Vuljanić, Boris Zala
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Charalampos Angourakis, Reinhard Bütikofer, Marije Cornelissen, Véronique De Keyser, Kinga Gál, Barbara Lochbihler, Emilio Menéndez del Valle, Doris Pack, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke